

Med Expropriationsreglen i Spidsen maatte vel en Lovordning, der paa det foreliggende Omraade foreskriver Foranstaltninger i Fredstid for Krigsberedskab, nærmest tænkes bygget paa et af to Systemer: enten kunde der indføres et fuldstændigt Indregistreringsystem, saaledes at til enhver Tid de Individuer, der skulde fremstilles til Udtagelse, vare udpegede, betegnede og indrullerede, eller man kunde indskrænke sig til at ordne det til Udskrivningsproceduren fornødne Apparat saaledes, at det alene bestemmes, hvilke Myndigheder der skulde være de handlende, og hvorledes de skulde gaa frem, naar en Udskrivning befales. Lovforslaget gaar imidlertid en Middelvei: det indsetter Kommunalbestyrelserne til at udvalge de Heste, der skulde fremstilles (§ 3), — det bestemmer Sammensætningen af de Kommissioner, der have at udtage det fastsatte Antal af de fremstillede Heste (§ 4), — og det anordner Udnævnelsen af Mand til at fastsætte Erstatningen for de udtagne, til Hærens Naadighed stillede, Heste (§ 5), men det foreskriver endvidere de kommunale Myndigheder en vis Virksomhed i Fredstid, idet det paalægger dem, „at træffe de fornødne Foranstaltninger til“ med et bestemt Parfel at kunne tilvejebringe det fastsatte Antal Heste, naar Krigsberedskab indtræder. Der har i Udvalget været delte Meninger, om denne Middelvei turde være heldig, og navnlig er det gjort gjældende, at en ordnet Nullespørg, der burde omfatte et større Antal Heste end det i § 3 fastsatte, for at den uundgaelige Afgang ikke skulde nødvendiggjøre en uforholdsmæssig hyppig Supplering, og som muligen hensigtsmæssigt overdroges Lægsforskanderne med kommunal Medhjælp, vilde være mere betryggende for Opnaaelsen af Lovforslagets Niemod. Naar der dog ikke fremkommer Forslag til at give § 3 et andet Indhold, enten i den ene eller anden Retning, ere Grundene disse, at man har troet i en Sag af denne Bestaaenhed at burde lægge særlig Vægt paa, at Krigsbestyrelsen fastholder, at Forskriften i bemeldte Paragraf er tilstrækkelig fyldestgjørende, at der i § 12 havees Hjemmel for at give Kommunalbestyrelserne Paalæg, der ere egnede til at sikke, at der overalt udfoldes den Virksomhed, som er fornøden, for at Bestyrelserne i det givne Dieblit kunne være fuldt forberedte til den dem betroede Gjerning, og at der er taget Hensyn til, at Udvalget i Føltethinget — hvor Lovforslagets Bestemmelser som en Del af Forslagene til Lov om Hærens Ordning i de tre sidste Samlinger have foreligget til Overveielse — ikke har fundet Anledning til at foreslaa nogen Ændring i den heromhandlede Senfænde. Paa mere underordnede Punkter skal Udvalget tillade sig at anbefale nogle Ændringer, til hvis Begrundelse ansøres Følgende:

§ 2. Naar Loven er udkommen, skal der foretages en Fordeling af hele Hestestallet over

Landets samtlige Kommuner: en Hovedfordeling af Indenrigsministeren, en Subrepartition af Amtmændene. Udvalget tror, at den sidste hensigtsmæssigere overdrages Amtsraadene, som antages at have et nøiere Kjendskab til Hestebestanden i Amtet. (Æffl. Nr. 1).

§ 4. De heromhandlede Kommissioner have blandt de af Kommunalbestyrelserne tilfedebragte Heste at udtage det ved Fordelingen fastsatte Antal. Det følger af det valgte Udskrivningssystem, at disse Mønstringskommissioner blandt de fra hver enkelt Kommune fremstillede Heste ikkun ere berettigede til at udtage det ved Fordelingen for den fastsatte Antal, men da Udtrykkene i Paragrafens 2det Stykke kunne give Anledning til Tvivl, har man troet at burde søge forebygget en Misforstaaelse af dem. (Æffl. Nr. 5). — Lovforslaget sammensætter Kommissionerne af ikkun to Medlemmer: Amtmanden („i Kjøbenhavn Overpræsidenten“) eller en anden af denne beskiftet Mand og en af Krigsministeren Delegeret. Udvalget har havt under Overveielse, om ikke et Antal af 3 Medlemmer maatte være at foretrække, og det vilde i saa Tilfælde ligge nærmest, at henholdsvis Borgerrepræsentanterne for Kjøbenhavn, Amts- og Byraadene valgte det tredje Medlem; da der imidlertid er ringe Sandsynlighed for, at der i noget Tilfælde vil opstaa en saadan Meningsforskiel imellem det civile og militære Medlem, at en Besslutning blev umulig, og da det ikke er Mønstringskommissionerne, som skulde paalægge de i § 8 ommeldte Bøder, saa at deres Anskuelse om, hvorvidt nogen Kommunalbestyrelse har viist Forsømmelighed, kun kan faae Indsyldelse gennem de Indberetninger, der affordres dem, og i hvilke hvert enkelt Medlem vil kunne fremsætte og begrundede sin Mening, har Udvalget afholdt sig fra at stille Forslag til Ændring paa dette Punkt.

§ 5. Til de forberedende Foranstaltninger, der skulde være truffene i Fredstid, hører Dannelsen af Kommissioner til at vurdere de til Felthærens Brug afgivne Heste. At Amtsraadene udvalge Medlemmerne til disse Burderingskommissioner ogsaa for Kjøbstadernes Bedkommende, betragte vi som en Anomali af uvæsentlig Betydning i en Sag som den foreliggende.

§ 6. Udvalget skjønner ikke rettere, end at der er brugt et urigtigt Udtryk, naar det hedder: „Ved Udtagelse af Hestene maa der, forsaavidt Tjenestens Løve paa anden Maade kan ske Fyldest, ikke vælges Heste af særlig høi Værdi“, en Bestemmelse, der maa opfattes som tilføiet i Statskassens Interesse. Ordet „Udtagelse“ er i Lovforslaget brugt om den endelige Udskrivning, Mønstringskommissionernes Forretning, men For-